

BÀI KHÔNG TÊN SỐ 31

Vũ Thành An

Vì mới yêu lần đầu em ngại ngùng trong cánh tay người yêu, lời

nào ngọt ngào quá em say. Rồi biết bao điều lạ đã ứng

hồng đôi gò má, dòng điện nào đã bốc cháy thân này? Mười

năm cay đắng một giờ say đắm đã trôi đi muộn phiền. Tình

yêu chau chuốt từng giờ sẽ lớn lên thêm hơn. Một

phút giây tình cờ ai nào ngờ đã trói chặt đời tay, bầu trời chợt rực rỡ muôn

hoa, một chút "yêu" nhiệm màu đã phủ đầy nỗi trống trải ngày tháng, hẳn

rằng ở đâu đó có Thiên đường.